

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1032/2025
17.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Стевана Обренова, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 број 948/25 од 10.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 17. септембра 2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Стевана Обренова, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 број 948/25 од 10.06.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду К број 86/23 од 30.05.2025. године издвојени су из списка предмета К број 86/23 као незаконити докази: извештај АИК банке, достављен ВЈТ у Новом Саду 03.11.2016. године, извештај Addiko банке, достављен ВЈТ у Новом Саду 09.11.2016. године, извештај ОТП банке достављен ВЈТ у Новом Саду 16.11.2016. године, извештај Bance Intesa, достављен ВЈТ у Новом Саду 18.11.2016. године, извештај Findomestic банке од 18.11.2016. године, извештај Raiffeisen Banke од 04.11.2016. године, извештај Societe Generale Srbija банке од 07.11.2016. године, извештај Eurobank од 09.11.2016. године, извештај Универзал банке од 03.11.2016. године и извештај Sberbanke од 03.11.2016. године, који извештаји са прилозима су достављени ВЈТ у Новом Саду уз допис ПУ Нови Сад 17.03.2017. године, као и економско-финансијско вештачење вештака Федош Немеш Катарине од 05.10.2020. године и допуна тог вештачења од 07.04.2023. године. Истим решењем одређено је да ће се издвојени записници и обвештења из списка предмета ставити у посебно запечаћени омот и чувати код судије за претходни поступак, одвојено од осталих списка, и да се не могу разгледати нити се могу користити у поступку, а да ће се након правноснажног окончања кривичног поступка издвојени записници и обавештења уништити и о томе саставити записник. Истовремено, одбијен је предлог браниоца окривљене да се из списка предмета као незаконити докази изузму вештачење вештака Жељка Зековића и снимци екрана рачунара који је окривљена користила у фирми.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 број 948/25 од 10.06.2025. године, уважавањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, решењем Вишег суда у Новом Саду К број 86/23 од 30.05.2025. године преиначено је тако што је одбијен предлог браниоца окривљене АА - адвоката Стевана Обренова за издвајање из списка предмета Вишег суда у Новом Саду К број 86/23 као незаконитих доказа: извештај АИК банке, достављен ВЈТ у Новом Саду 03.11.2016. године, извештај Addiko banke, достављен ВЈТ у Новом Саду 09.11.2016. године, извештај ОТП банке достављен ВЈТ у Новом Саду 16.11.2016. године, извештај Bance Intesa, достављен ВЈТ у Новом Саду 18.11.2016. године, извештај Findomestic banke од 18.11.2016. године, извештај Raiffeisen Banke од 04.11.2016. године, извештај Societe Generale Србија банке од 07.11.2016. године, извештај Eurobank од 09.11.2016. године, извештај Универзал банке од 03.11.2016. године и извештај Sberbanke од 03.11.2016. године, који извештаји са прилозима су достављени ВЈТ у Новом Саду уз допис ПУ Нови Сад 17.03.2017. године, као и економско-финансијско вештачење вештака Федош Немеш Катарине од 05.10.2020. године и допуна тог вештачења од 07.04.2023. године, док је у преосталом делу првостепено решење остало неизмењено.

Бранилац окривљене АА - адвокат Стеван Обренов поднео је захтев за заштиту законитости само против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж2 број 948/25 од 10.06.2025. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање, или да исто преиначи тако што ће потврдити првостепено решење.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи, да је став другостепеног суда - да се предлог браниоца окривљене за издвајање из списка предмета незаконитих доказа наведених у првостепеном решењу, погрешан и у супротности са одредбом члана 144. ЗКП, обзиром да је у образложењу своје одлуке другостепени суд погрешно закључио да се основано жалбом јавног тужиоца указује да је првостепени суд погрешно протумачио почетак од када почиње да тече рок прописан одредбом члана 144. став 3. ЗКП, имајући у виду да законодавац није користио термин „достављање“ већ „упознавање са садржином документације“, полемишући даље са образложењем изнетим у другостепеном решењу.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Побијано другостепено решење, по оцени Врховног суда, не представља правноснажну одлуку суда, против које се, у смислу члана 482. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости.

Наиме, одредбом члана 277. став 1. ЗКП прописано је да правноснажност решења наступа када се оно не може побијати жалбом или када жалба није дозвољена,

и на овај начин одређује се само формална правноснажност решења. Стога, по оцени овога суда, решење којим је првостепено решење преиначено и одбијен предлог одбране окривљене да се из списка издвоје докази ближе наведени у изреци другостепеног решења, против ког се жалба не може изјавити, има само формалну, а не и материјалну правноснажност, имајући у виду да странке могу поново поднети захтев за издвајање незаконитих доказа, све до окончања доказног поступка, или у жалби против првостепене пресуде, па би оцена законитости овог решења, против кога је поднет захтев за заштиту законитости, била у супротности са одредбом члана 482. став 1. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Стевана Обренова одбацио као недозвољен, налазећи да је исти поднет противно одредби члана 482. став 1. ЗКП, односно против одлуке суда која није правноснажна.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни суд донео је одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић